

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 198 / 2022

(ବିଜ୍ଞ ଜେ ଏମ୍ ଏଫ୍ ସି, ବେତନଟି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବଇସିଜା ଥାନା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 27/2014 ରୁ ଜାତ ଜି.ଆର୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 67/2014ର ଅନୁରୂପ ଏସ୍.ଟି ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 140/2014 ରେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରବୀର କୁମାର ଚୌଧୁରୀ, ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ବାରିପଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡ ଯୌଜନାଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ନିୟମାବଳୀ, 1973ର ଧାରା 374 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଆବେଦନ ।)

କନ୍ଦ ମାଝୀ

ଆବେଦନକାରୀ

...
-ବନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ପ୍ରତିବାଦୀ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ

: ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍. ସୌରଭ, ଅଧିକାରୀ

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ

: ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ. ନାୟକ, ଏଜିଏ

ପାଠାସୀନ:

ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀ ଡି. ଦାଶ

ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀ ଜି. ଶତପଥୀ

ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 05.12.2023

ରାୟ ତାରିଖ : 08.01.2024

ଜି. ଶତପଥୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

1. ଆବେଦନକାରୀ, ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 (ଏହା ପରଠାରୁ "ଆଇପିସି" ଭାବରେ ସୂଚିତ)ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏସ୍ ଟି ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 140/2014 ରେ ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ବାରିପଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡର ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସହିତ ଟଙ୍କା 5,000/-ର ଜୋରିମାନାରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ, ଆହୁରି ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ (ଆରଥାଇ) ଭୋଗିବାକୁ ହେବ, ଏହି ଆବେଦନରେ ତାଙ୍କର ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଆପଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାର ଏକ ସମୀକ୍ଷା :

2. 15.02.2014 ତାରିଖର ସକାଳ ପ୍ରାୟ 8ଟା 30 ମିନିଟରେ, ଯେତେବେଳେ ପିଡ଼ରୁ୍ୟ 6 ଶ୍ୟାମା ମାରାଣ୍ଡି ପିଡ଼ରୁ୍ୟ 2 ଲକ୍ଷ୍ମଣ ହଂସଦାଙ୍କ ଘରେ କାମ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ପିଡ଼ରୁ୍ୟ 2ଙ୍କ କାନରେ କିଛି କହିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ, ପିଡ଼ରୁ୍ୟ 2 ପିଡ଼ରୁ୍ୟ 6ଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଶ୍ରୀମତୀ ମାରାଣ୍ଡିଙ୍କ (ଏହା ପରଠାରୁ "ମୃତକ" ଭାବରେ ପରିଚିତ) ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ଅଛି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବାକୁ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପିଡ଼ରୁ୍ୟ 6 ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ-ମୃତକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରେ ପାଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ରାଇପିଡା ପୋଖରୀଠାରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପଡ଼ିଥିବା ନେଇ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଖବର ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ, ପିଡ଼ରୁ୍ୟ 6 ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ-ମୃତକଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ, ପିଡ଼ରୁ୍ୟ 7-ସାଙ୍କ୍ଳା ହଂସଦା ପିଡ଼ରୁ୍ୟ 6ଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ।

ଏଭଳି ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ, ପିଡ଼ରୁ୍ୟ 6 ସେହି ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ 15.02.2014 ତାରିଖରେ ବଇସିଙ୍ଗା ଥାନାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଦୋଷୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ

ଡିନିଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହି ମାମଲାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ସନ୍ଦେହ କରି ସକାଳ ପ୍ରାୟ 10.30 ସମୟରେ ଏଫ୍ ଆଇ ଆର୍ (ଅନୁଲଗ୍ନକ 9) ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ପିଡ଼ରୁମ୍ 13- ନିରଞ୍ଜନ ଦାସ ଆବେଦନକାରୀ-ଦୋଷୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଡିନି ଜଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଇପିସି ର ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ବଇସିଙ୍ଗା ଥାନା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 27/2014 ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ହାତକୁ ନେଇଥିଲେ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ପିଡ଼ରୁମ୍ 13 ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 10 ଅଧୀନରେ ସ୍ୱର୍ ମ୍ୟାପ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଅଧୀନରେ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ଉପରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ଶବକୁ ପିଏମ୍ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ପିଡ଼ରୁମ୍ 13 ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ 4 ଅଧୀନରେ ରକ୍ତ ଦାଗଯୁକ୍ତ ଏବଂ ନମୁନା ମାଟି ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ ଯିଏ, ତାଙ୍କ ଖୁଲାସା ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର "କଚୁରୀ (MOI)" ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ ଏବଂ, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ପିଡ଼ରୁମ୍ 13 ଅନୁଲଗ୍ନକ 3 ଅଧୀନରେ ଜବତ ତାଲିକା ଅନୁଯାୟୀ MOI ଜବତ କରିଥିଲେ । ପିଡ଼ରୁମ୍ 13 ମଧ୍ୟ ଅନୁଲଗ୍ନକ 7 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ ଜବତ କରିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ, ପିଡ଼ରୁମ୍ 13 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ ସମେତ ସମସ୍ତ ଅପରାଧିକ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଯଥା MOII ଏବଂ III ସେହିପରି MOI ସହିତ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ ଯଥା MOIV ଏବଂ V ଗୁଡ଼ିକୁ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଆର୍ ଏଫ୍ ଏସ୍ ଏଲ୍, ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 15 ଅଧୀନରେ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ପିଡ଼ରୁମ୍ 13 ଆଇପିସି ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉପରୋକ୍ତ ଅପରାଧର ଅଭିଯୋଗକୁ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି ଭାବରେ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

3. ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅଭିଯୋଗନ ମୋଟ 13 ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଯଥା ପିଡ଼ରୁମ୍ 1 ରୁ 13 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରୁ 16 ଅଧୀନରେ କିଛି ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ MOI ରୁ V ଦେଖି ଭୌତିକ ବସ୍ତୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାରେ ପରୀକ୍ଷିତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ପିଡ଼ରୁମ୍ 6 ହେଉଛନ୍ତି ସୂଚନାଦାତା, ଯେତେବେଳେକି ପିଡ଼ରୁମ୍ 7 ହେଉଛନ୍ତି ଘଟଣାର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀ । ପିଡ଼ରୁମ୍ 5 ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଡାକ୍ତର ଯିଏ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପିଡ଼ରୁମ୍ 13 ହେଉଛନ୍ତି ଆଇଓ । ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ପିଡ଼ରୁମ୍ 1 ରୁ 4 ଏବଂ ପିଡ଼ରୁମ୍ 8 ରୁ 12 କୁ ଅପମୂର୍ତ୍ତ୍ୟ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି, ଜବତ ତାଲିକା ଏବଂ ଏହି ମାମଲାର ଘଟଣାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ।

4. ବିଚାର ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜବାବ ଥିଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଜଡ଼ିତକରଣ ।

5. ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ନଥିରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ –ପିଡ଼ରୁମ୍ 7 ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଯଥା

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାତ୍ ପ୍ୟାଣ୍ଟରେ ମିଳିଥିବା ମୃତକଙ୍କ ରକ୍ତ ଦାଗ ଏବଂ MOI
ଉପରେ ମାନବ ରକ୍ତର ଉପସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ
କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଧୀ ଉପସ୍ଥାପନଗୁଡ଼ିକ :

6. ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ
ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିକାରୀ, ଶ୍ରୀ ଏସ୍ ସୌରଭ, ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ
ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପିଡ଼ରୁପ୍ 7ଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଗୁଣବତ୍ତାର ନୁହେଁ ଏବଂ
ପରିଶାମସ୍ପରୁପ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରମାଣର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାରେ, ପିଡ଼ରୁପ୍ 7ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ କୃତ୍ରି କୌଣସି ପ୍ରମାଣର ସମର୍ଥନ ଅଛି । ଆହୁରି, ଶ୍ରୀ ସୌରଭ ଏହା
ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଘଟଣା ସମୟରେ ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ
ସେହି ସ୍ଥାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନର ଦୃଶ୍ୟମାନତା ବିଷୟରେ ପିଡ଼ରୁପ୍ 7ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରମାଣରେ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ନିକଟରେ କୌଣସି ଘରର ଉପସ୍ଥିତି
ଥିବା ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ପିଡ଼ରୁପ୍ 7ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ
ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।
ତେବେ, ଶ୍ରୀ ସୌରଭ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବିବାଦ ନକରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି
ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଖୁଲାସା ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ MOI ର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଭାରତୀୟ
ପ୍ରମାଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 27ର ଆବଶ୍ୟକତା ସହିତ ସୁସଂଗତ ନୁହେଁ ଏବଂ,

ସେଥିପାଇଁ, ଏହିପରି ପ୍ରମାଣ ଅଭିଯୋଜନ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ସହାୟକ ନୁହେଁ ।
ତଦନୁସାରେ, ଶ୍ରୀ ସୌରଭ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ରାୟ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର
ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର ଦେବାକୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

7. ଅପରପକ୍ଷେ, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ, ଶ୍ରୀ ଏସ୍.କେ. ନାୟକ,
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ,
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କେବଳ ଉକ୍ତ ଗୁଣବତ୍ତାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଉପରେ
କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ସଞ୍ଚାର କରିଥାଏ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ
ତାଙ୍କ ହାତ୍ ପ୍ୟାସ୍ ଯଥା MOIରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରକ୍ତ ଦାଗର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ୱୀକାରଣ
କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇନଥିବାରୁ, ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ,
ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ
ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଏହାର ମାମଲା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରିଶୀମସ୍ୱରୂପ,
ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଏହି ଅପିଲରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆଇନ ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ବିଶ୍ଳେଷଣ

8. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ସାବ୍ୟସ୍ତତା ପରୀକ୍ଷା
କରିବା ପାଇଁ ନଥିବାରୁ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ସହିତ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ତୁଳନା କରି
ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଯଦ୍ ସହକାରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ,
ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ
ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ମୁଖ୍ୟତଃ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପିଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ 7ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରମାଣ ସହିତ ପରିସ୍ଥିତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟ MOI ରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରକ୍ତ ଦାଗ ତଥା MOI

ରେ ମାନବ ରକ୍ତ ଦାଗର ଉପସ୍ଥିତି ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାର କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଖୁଲାସା ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପୁନର୍ବାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ପାଇଁ ଏହିପରି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ଦୋଷସିଦ୍ଧିର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟର ବୈଧତା ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପୁନଃ ତର୍ଜମା କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପିଡ଼ରୁ 5-ଆଶୁତୋଷ ମହାପାତ୍ର ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତିଶୂନ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଯିଏ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶବର ଶବ ବ୍ୟବହୃତ କରିଥିଲେ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନରହତ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସହିତ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଏହି ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନଥିଲା । ତେଣୁ, ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷ ଅକାଟ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଵଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନରହତ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

9. ଏହା ସ୍ଵତଃସିଦ୍ଧ, ଥରେ ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ପରେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସେ ଯେ, ମୃତକଙ୍କର ଏପରି ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ କିଏ ଦାୟୀ । ଏହି ମାମଲାରେ, ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ପିଡ଼ରୁ 7- ସାକ୍ଷୀ ହାଂସଦାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ବିବରଣୀ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, ଯିଏ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରେ ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଘର ରାଇପିତା ଗାଡ଼ିଆ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ସେ ବାହାରେ ଚାଲି ଉପରେ ଭାତ ରାନ୍ଧୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ରୋଷେଇ କରୁଥିଲେ, ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲେ ଯେ "ମୋ ହାତ ଛାଡ଼ (ମୋ ହାତ ଛାଡ଼ନ୍ତୁ)" ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତ ଧରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ କଟୁରୀ (MOI)ରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ପଛ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ । ଏହା ତାଙ୍କର ଆହୁରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଯେ ସେ

ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କ ସାମଗ୍ରୀକୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବାହାରକୁ ଆସୁଥିବା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ
ଭୟରେ ସେ, ଗାଁ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ।
ପିଡ଼ରୁ 7ଙ୍କର ଜେରା ବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଅବଶ୍ୟ କିଛି ଉପାଦାନ ବାହାର କରିଛନ୍ତି,
ଯାହା ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ, ଯେପରିକି, ପୋଖରୀଟିର ହୁଡ଼ା ତାଙ୍କର ଘରସ୍ତରଠାରୁ
ପାଖାପାଖି 5/6 ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଘରଟି ପୋଖରୀଟିର ପୂର୍ବ
ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ତୁଲାଟି ତାଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ପିଡ଼ରୁ
7ଙ୍କର ଉକ୍ତିରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ପୋଖରୀର ହୁଡ଼ାଠାରୁ ତାଙ୍କ ଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରତା
ପ୍ରାୟ 20/25 ଫୁଟ ଅଟେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘରର ପଛ ପାର୍ଶ୍ୱ ପୋଖରୀ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି
ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସେହି ସମାନ ଜୋର୍ ରେ ପିଡ଼ରୁ
7ଙ୍କର ଜେରାବେଳେ ଉକ୍ତି ବାହାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ(ଆବେଦନକାରୀ) ପୋଖରୀ
ହୁଡ଼ା ଉପରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ
ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ସେ ଆଇଓଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା
ପ୍ରକଟ କରିନଥିଲେ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ "ମୋ ହାତ ଛାଡ଼" କହିଥିଲେ
ବୋଲି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ କାରଣ ଆଇଓଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପିଡ଼ରୁ 7ଙ୍କ ବିବୃତି
ଅନୁସାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ "ଛାଡ଼ ଛାଡ଼") କହିଥିଲେ । ତଥାପି,
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଘରୁ ଘଟଣାସ୍ଥାନର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବା ସମ୍ଭବ ବିବାଦରେ, ଏହା
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଥିପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି,
ଯେପରିକି ପିଡ଼ରୁ 7 ତାଙ୍କ ଘର ବାହାରେ ଅବସ୍ଥିତ ତାଙ୍କ ଘରର ତୁଲା ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ
ହୋଇ ଏହି ଘଟଣାକୁ ଦେଖିଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ଘର ବାହାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଅଧିକନ୍ତୁ,
ଆଇଓ ପିଡ଼ରୁ 13 ଅନୁଲଗ୍ନକ 10 ଅଧୀନରେ କ୍ଷତ୍ ମ୍ୟାପ୍ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଘଟଣାସ୍ଥାନଟି

ଅଙ୍ଗାରୁଆ ଗାଁର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅବସ୍ଥିତ ରାଇପିଡା ପୋଖରୀର ବନ୍ଧ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ପିଡ଼ରୁ୍ୟୁ 7ଙ୍କ ଘର ବନ୍ଧର ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ କୋଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଅନୁଲଗ୍ନକ 10 ବିଷୟରେ ବିବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଆଇଓ ପିଡ଼ରୁ୍ୟୁ 13ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିଛି ସାରବାନ୍ ତଥ୍ୟ ବାହାର କରାଯାଇ ପାରିନାହିଁ । ଅଧିକତ୍ର, ପିଡ଼ରୁ୍ୟୁ 7ଙ୍କର ଜେରା ପ୍ରକଟ କରେ ଯେ ତଟବନ୍ଧଟି ତାଙ୍କ ଘରଠାରୁ ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ରାଇପିଡା ପୋଖରୀର ବନ୍ଧରେ ଥିବା ସ୍ଥାନଟି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଏହି ଘଟଣାଟି ସକାଳ ପ୍ରାୟ 8 ଟା 30 ମିନିଟରେ ପ୍ରଶସ୍ତ ଦିବାଲୋକରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ପୋଖରୀର ହୁଡ଼ା ଏବଂ ପିଡ଼ରୁ୍ୟୁ 7ଙ୍କର ଘର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଘର ଅବସ୍ଥିତ ନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ତାଙ୍କ ଘରଠାରୁ ସେହି ସ୍ଥାନଟି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉନାହିଁ ବୋଲି ପିଡ଼ରୁ୍ୟୁ 7ଙ୍କୁ କଦାପି ସୂଚିତ କରାଯାଇନଥିଲା ।

10. ସେ ଯାହାହେଉ, ପିଡ଼ରୁ୍ୟୁ 7ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଏହା ମଧ୍ୟ କ୍ଷଣ କରେ ଯେ, ସେ ଘଟଣାର ମାତ୍ର କିଛି ମିନିଟ୍ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଧୋଇବା ପାଇଁ ଘଟଣା ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସେହି ସମୟରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେହି ପୋଖରୀରେ ଦେଖିଥିଲେ । ପିଡ଼ରୁ୍ୟୁ 7ଙ୍କର ଆଚରଣ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା, ଯେହେତୁ ଘଟଣା ଘଟିବା ପରେ, ପିଡ଼ରୁ୍ୟୁ 7 ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବା ପାଇଁ ଗାଁ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ, ଯାହା ଏପରି ଏକ ଘଟଣା ଦେଖିବା ପରେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ସ୍ୱାଭାବିକ ଆଚରଣ ଅଟେ । ଆଇନରେ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ, ପ୍ରମାଣକୁ ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀକୁ ପଢ଼ିବ, କିନ୍ତୁ ଗଣନା କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 134ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏକ ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ, କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ସାକ୍ଷୀ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏପରିକି ଏକାକୀ

ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଚାରାଧୀନ ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଏକ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ, ଯଦି ଏକାକୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସତ୍ୟ, ବିଶ୍ୱସନୀୟ ଏବଂ କଳଙ୍କ କିମ୍ବା ଦୁର୍ବଳତାରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ, ତେବେ ଏହା ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ପିଡ଼ରୁ 7ଙ୍କର ପ୍ରମାଣକୁ ଯତ୍ନ ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ଏବଂ ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ।

11. ତଥାପି, ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅପରାଧକୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର MOIର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଏବଂ ଅପରାଧ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ତଥା ଉକ୍ତ MOI ଦ୍ୱାରା ଆଘାତର ସମ୍ଭାବନା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପାଇଁ ପିଡ଼ରୁ 5ଙ୍କର ମତକୁ ଗୁରୁତର ଭାବରେ ଆପଣ କରନ୍ତି । ଏହି ମାମଲାରେ ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣକୁ ଧ୍ୟାନକରି, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଖୁଲାସା ବିବୃତି ଏବଂ MOIର ପୁନରୁଦ୍ଧାରକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ପିଡ଼ରୁ 3ଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପିଡ଼ରୁ 3ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 27ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିପରି, MOI ର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସମ୍ପର୍କରେ ପିଡ଼ରୁ 3ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଲାଭଦାୟକ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଖୁଲାସା ବିବୃତିର ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଯଥା ବିଶ୍ୱନାଥ ହେମ୍ବ୍ରମଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗନ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ, ତେଣୁ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଖୁଲାସା ବିବୃତିର ପ୍ରମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପିଡ଼ରୁ 13ଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ବାକି ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ପିଡ଼ରୁ 13ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 27ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ, ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନରେ MOI କୁ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆରୋପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା

ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କେବେ ବି ବିବାଦୀୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ MOI ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିନ୍ଧିବା ଲୁଗାପଟା ଯଥା MOII ଏବଂ III ର ଜବତ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପିନ୍ଧିବା ଲୁଗାପଟା ଯଥା MOIV ଏବଂ V ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ ଅପରାଧକ ସାମଗ୍ରୀ ସହିତ ଆର୍ ଏସ୍ ଏସ୍ ଏଲ୍, ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟ ଅନୁଲଗ୍ନକ 15କୁ ଦେଖି MOI ରେ ମାନବ ରକ୍ତର ଉପସ୍ଥିତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାତ୍ ପ୍ୟାଣ୍ଟ୍ ଯାହାକି MOII ରେ ଗୁପ୍-Aର ମାନବ ରକ୍ତର ଉପସ୍ଥିତି ଏବଂ MOIV ଏବଂ V ରେ ଗୁପ୍-A ର ମାନବ ରକ୍ତର ଉପସ୍ଥିତି ଏବଂ, ଅତଏବ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରକ୍ତ ଗୁପ୍-A ର ଥିଲା ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାତ୍ ପ୍ୟାଣ୍ଟ୍ (MOII)ରେ ମିଳିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରକ୍ତ ଦାଗ କିପରି ତାଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକରେ ମିଳିଥିଲା ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ପାରିପାର୍ଶ୍ଵିକ ସ୍ଥିତି ଯାହା ନିର୍ଭୁଲ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଦୋଷ ଆଡ଼କୁ ଇଙ୍ଗିତ କରେ ।

12. ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଯତ୍ନ ସହ ସାମଗ୍ରିକ ବିଚାର କରି, ଏହା କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ (ପିଡ଼ବ୍ଲ୍ୟୁ7)ଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ବିବରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହାର ମାମଲା ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାତ୍ ପ୍ୟାଣ୍ଟ୍ ରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରକ୍ତ ଦାଗର ଉପସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ନଦେବା ପରିସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ଆହୁରି ମଜବୁତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ଯଥୋଚିତ ଭାବରେ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ।

13. ଫଳସ୍ଵରୂପ, ଅପିଲକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ନଥିବା ହେତୁ ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଧିତାରେ ଖାରଜ କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ । ଫଳସ୍ଵରୂପ, 18.01.2022 ତାରିଖରେ ଏସ୍ ଟି ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 140/2014 ରେ ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ବାରିପଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଦୋଷସିଦ୍ଧିର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶ ଏହାଦ୍ଵାରା କାଏମ କରାହେଲା ।

(ଜି. ଶତପଥୀ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

(ଡି. ଦାଶ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ,
ତାରିଖ ଜାନୁଆରୀ ୮, ୨୦୨୪/ଶୁଭସ୍ମିତା

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଯନ୍ତ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଓଜସ୍ୱୀ କୁମାର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ : କଟକ

